

Piotr Kaczanowski, Renata Madyda

Secemin, pow. Włoszczowa. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 8, 144

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SĄDKOWO, pow. Braniewo

patrz
wczesne średniowiecze

SECEMIN, pow. Włoszczowa
Stanowisko 1

Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Badania prowadzili mgr Piotr Kaczanowski i mgr Renata Madyda. Finansował WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko odkryto w odległości około 2,5 km na wschód od centrum wsi Secemin i około 20 m na południe od drogi Secemin-Włoszczowa. Cmentarzysko położone jest na polach ornych zajmujących obecnie obszar niewielkiej, słabo zaznaczonej wydmy, wśród płaskich pól leżących na lewostronie tej terasie niewielkiego strumyka płynącego w linii północny wschód - południowy zachód.

Przekopano obszar 150 m² natrafiając na 8 ciałopalnych grobów jamowych kultury przeworskiej. Charakteryzowały się one owalnymi lub kolistymi płytkimi jamami, o płaskich nieckowatych dachach, zagłębiających się w całość do głębokości 50-60 cm. Na uwagę zasługują groby nr 5 i 7, które miały charakter pochówków w postaci rozwleczonej warstwy ciałopalenia.

W obrębie obiektów, jak również w warstwie podglebia natrafiono na liczne fragmenty naczyń robionych na kole oraz lepionych ręcznie. Ponadto, z uzyskanych materiałów zasługują na uwagę: żelazna sprzączka z owalną nieco zgrubiałą ramą, fragment zapinki typu A VI, grzebień trójwarstwowy oraz stopy szkła.

Wymieniony materiał zabytkowy jak i forma pochówków wskazuje, że cmentarzysko należy datować na młodszy odcinek okresu późnorzymskiego.

Badania będą kontynuowane.

SIEMIECHOW, pow. Łask

Muzeum w Pabianicach

Badania prowadziła mgr Maria Majdowa. Finansował WKZ w Łodzi. Drugi sezon badań. Osada ludności kultury wenedzkiej z późnego okresu wpływów rzymskich /200-400 n.e./.

Kontynuowano badania z roku 1970 na wzgórzu zw. "Piekło" około 3 km na południe od wsi Siemiechów. Odstroniono w całości ślady prostokątnej chaty o wymiarach 2,70 x 4,60 m. Dolny poziom chaty znajdował się na głębokości